

PADOMJU KULDĪGA

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

IZNĀK TRĪS REIZES NEDELĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā 36 10
Tālrunis 36 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 140 (1876)

Svētdien, 1956. g. 25. novembrī

12. gads

Rūpīgi uzglabāt lauksaimniecības inventāru

Daudzi mūsu rajona kolchozi šogad izaudzējuši un novākuši bagātas graudaugu un rušināmo kultūru ražas. Tas panākts tur, kur laikus un labi sagatavojusies velca pavasara sēju, organizēt un sagatavoti izgāja ražas novākšana. Tāpēc kolchozos, mašīnu un traktoru stacijas vienlaikus ar pēdējiem rudens darbiem jāveic pasākumi, lai nodrošinātu nākamā gada lauku darbu sekmīgu izpildi. Šeit svarīgs uzdevums ir lauksaimniecības mašīnu un darbarīku rūpīga uzglabāšana un remonts. Šogad neviena vien kolchoza ka pavasara sējas, lopbarības sagādes, tā arī labības novākšanas laikā radās traucējumi. Bieži izgāja no ierindas plaušmašīnas un citi lauksaimniecības inventārs. Ta tas bija labības plaušanas laikā kolchozos „Proletarētis“, Kārļa Marksa vārdā nosauktajā un citos.

Mācoties no pagājušā gada kļūdām, ikviena kolchoza valdei, brigadierim, lauksaimniecības specialistam jau tagad jārūpējas, lai lauksaimniecības inventāru, kuru vairs nelieto, novietotu zem jumta, laikus jāpadomā par remontiem, nepieciešamo rezerves daļu un materiālu sagādi.

Par lauksaimniecības mašīnu un darbarīku saglabāšanu rūpējas lauksaimniecības arteli „Uzvara“. Šeit visas lauksaimniecības mašīnas savestās vienkopas brigādēs un novietotas zem jumta. Mašīnas un darbarīkus zem jumta nogādā arī kolchoza „Uzvaras karogs“.

Tomēr, diemžēl, šādu piemēru mūsu rajonā maz. Ne vienā vien kolchozā pēc darba uz lauka atstāts un tagad tesalī redzams ne tikai pašu kolchozu, bet arī MTS lauksaimniecības inventārs. Tikai nedaudz dienas atpakaļ Kārļa Marksa vārdā nosauktajā kolchozā pie „Pēdznlekiem“ tesaluši stāvēja smagie diski. Lauksaimniecības arteli „Graudā“ netālu no jaunās lilellopu kūts vēl šodien stāv traktora vīlmes kultivators un ecēšas. Tas liecina vienīgi par to, ka Kables MTS traktoru brigāžu brigadieriem bē. Šarkovskim un Bērnam un šo brigāžu traktoristiem nerūp brigādes inventāra saglabāšana. Tas pierāda arī to, ka MTS vadošie darbinieki nekontrolē, ka brigādēs glabā inventāru.

Jāatgādina, ka mašīnu un traktoru staciju tehnikai ir izšķiroša nozīme lauku darbu veikšanā kolchozos. Tāpēc to sagatavot nākamā gada lauku darbiem ir neatliekams uzdevums.

Zem kļafas debess lauksaimniecības inventārs stāv kolchozos „Brīvība“, „Jaunā gvarde“, Lēnina vārdā nosauktajā, Staļina vārdā nosauktajā un citos. Padots laikā apstākļu tedarbībai tas sarūsē un nes kolchoziem vienīgi zaudējumus. Bez tam kolchozu valdes un revīzijas komisijas nedrīkst aizmirst, ka tuvojas lauksaimniecības gada noslēgums un pirms gada pārskata sastādīšanas jāveic inventarizācija. Šo atbildīgo uzdevumu nevarēs sekmīgi izpildīt, ja lauksaimniecības inventārs nebūs savākts vienkopas.

Labi uzglabāt un izremontēt lauksaimniecības inventāru nozīmē likt drošus pamatus sekmīgam darbam nākamajā pavasarī.

Propagandistu seminars

Lai palīdzētu propagandistiem viņu darbā, partijas izglītības kabinets pie partijas rajona komitejas sistematiski rīko propagandistu seminārus.

Šā gada 20. novembrī notika otrais seminars lauksaimniecības ekonomiku studējošo pulciņu vadītājiem. Semināra dalībnieki vispirms noklausījās lekciju par temu: „Egiptes ciņa par savu neatkarību“, kuru lasīja Rīgas lekciju biroja lektors b. Lazinskis. Kables MTS zonas sekretārs b. Krauk-

lis propagandistiem sniedza plašu lekciju par aktualajiem darba ražīguma un produkcijas pašizmaksas jautājumiem. Šī lekcija izraisīja dzīvas pārrunas. Jautājumus par darba ražīgumu un produkcijas pašizmaksu pašreiz sāk studēt visu kolchozu lauksaimniecības ekonomikas studēšanas pulciņi.

Partijas izglītības kabinets ir apkopojis literatūru un citus materiālus, kas var noderēt pulciņu vadītājiem viņu praktiskajā darbā. H. Priede

RAJONA KOLCHOZOS

Kulšana notiek pilnā sparā

Dienu no dienas lauksaimniecības arteļa „Padomju Latvija“ II laukkopības brigādes kolchoznieki kuļ graudaugus. Kuļmašīna, kuras gaitai uzmanīgi seko vadītājs Jūlijs Apšāns, ne mirkli darbā neapstājas defektu dēļ. Čakli strādā visi tās apkalpes ļaudis. Dienā viņi izkuļ apmēram 7—9 ton-

nas graudaugu. Tūlīt pēc izkulšanas klētniece Nīna Aleksandroviča graudus attīra no piemaisījumiem un nodod tos Jānim Rimeikam kaltēšanai. Pēc kaltēšanas graudus tīra otrreiz un labākos atber sēklai. Līdz šim sēklai atbērti vasaras kvieši un auzas.

I. Ozola

Ved kūtsmēslus

Līdztekus citiem darbiem lauksaimniecības arteļa „Uzvara“ ļaudis uzsākuši kūtsmēslu izvešanu. Kā pirmie jau pagājušajā nedēļā kūtsmēslus ar četriem pajūgiem sāka vest

pirmās brigādes (brigadieris b. Skripijs) laukkopji. Vispirms kolchoznieki kūtsmēslus izved uz cukurbiešu sējai paredzētiem laukiem.

Z. Smilga

Izbaro šķiedeni

Ždanova vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa lopkopji jau pērn pārliecinājās, ka spirta rūpnīcas šķiedenis ir lapiem laba papildus barība

un ceļ piena izslaukumus. Šogad šķiedeni sāka izbarot no pirmajām lopu kūti stāvēšanas dienām, un to paredz izbarot visu ziemu.

K. Līnķis

Solijums izpildīts

Kad vasarā Ždanova vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa būvbrigādes brigadieris b. Zimulis apsoliya, ka šoruden kolchozā uzcelīs un nodos lietošanā kūti 70 govīm, daudzi šaubījās, vai tas būs pa spēkam piecu cilvēku lielai brigādei. Tagad celtnieki savu solījumu izpildījuši. Jaunā kūts uzcelta un tanī jau novietotas govīs. Kūts ir silta, gaiša un tīra. Lopkopes-slaucējas bē. Freimane, Jurjūre, Puškundze, Oše un Skrudze ir pateicīgas celtniekiem par to, ka viņām sagādāti labi darba apstākļi.

Būvbrigādes brigadieris b. Zimulis kūts projektā izdarījis dažus pārkārtojumus. Ēka uzbūvēta tā, ka uz kūtsaugšas var novietot lopbarību. Tas ir izdevīgi: nevajag atsevišķu telpu lopbarībai, lapiem ziemā būs siltāk, kopējām vieglāka kopšana.

Pašlaik būvbrigāde iekārto kūti telpas, kur mazgāt un novietot piena kannas. K. Līnķis

PADOMJU DZIMTENĒ

CHERSONAS APGABALA KOLCHOZI SAŅEM KACHOVKAS HES STRĀVU

Chersonas apgabala Belozerskas rajona Partijas XVII kongresa vārdā nosauktajā kolchozā 20. novembrī bija liela diena — kolchoznieku mājās un lopkopības fermās iedegās uguns: sūkņu stacijās, lopbarības sagatavošanas virtuvēs, kolchoza remonta darbnīcās sāka

darboties elektromotori. Šis ir jau piektais kolchozs, kas pēdējās dienās saņēmis Kachovkas elektrostacijas strāvu.

Lauku elektroifikācijas tresta Chersonas apgabala elektroierīču montētāju kolektīvs apņēmies līdz gada beigām pilnīgi

elektrificēt 30 kolchozus un vairākus Chersonas apgabala centrus. Jau izbūvēta augstsprieguma līnija zem sprieguma līnijas kolchozos apmēram 1000 kilometru garumā.

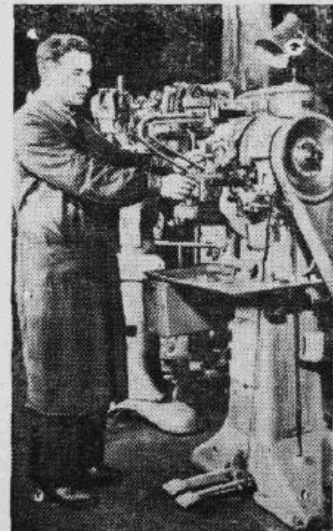
Baltkrievijas PSR. Vitebskas zīdaudumu fabrika ir viens no visjaunākajiem uzņēmumiem pilsētā. Produkciju sāka ražot tikai 1955. gada beigās. Fabrikas ceči apgādāti ar visjaunāko padomju tehniku. Uzstādīts divi simti jaunu aušanas stāvu, fabrika ražos zīda oderu drānu, galvenokārt kremžoržetu. Sestās piegādes laikā paredzēts vēl vairāk paplašināt fabrikas platību.

Aušanas cechā ar savu darbu izceļas jaunā audēja Anna Getmanova. Viņa darba normu izpilda par 130—140 procentiem un ražo tikai teicamas kvalitātes produkciju. Anna Getmanova vada pirmrindnieku pieredzes skolu un apmāca pārējās audējas savos darba paņēmienos.

Leningradas mašīnrūpnīca „Vperjod“ izgatavo jaunu mašīnu ādas galanterijas rūpniecības uzņēmumiem. Jaunā mašīna paredzēta čemodanu, somu, futraļu stūru apšūšanai ar diegu. Jauno mašīnu konstruējis uzņēmuma „Vperjod“ konstruktors. (TASS)

Attēlā: Anna Getmanova (vidū) ar savu darba paņēmieniem iepazīstina audējas Fainu Viņņikovu, Ninu Skoršņecu un Jekaterīnu Čepikovu.

Attēlā: atslēdznieks D. H. Gubčenko noregulē jauno stūru apšūšanas mašīnu.

REPORTAŽA

PIONIERU NAMĀ

Pēcpusdienā pie ēkas Strādnieku ielā № 8 dzirdamas jautras bērnu čalas. Viens otrs garāmgājējs izbrīnā paraugās uz ēku, bet tur nav nekādas izkārtnes un, paraustījis plecus, dodas tālāk. Mēs bijām ziņkārīgāki. Kopīgi ar bērniem paverām durvis un iegājām gaišā, kā redzams, tikko izremontētā telpā.

...Akordeona izpildījumā skan „Jautro zēnu maršs”. Vienā telpas stūrī iekārtota maza skatuve. Lūk, atveras priekšsvars, un uz skatuves iznāk... lelle. Tā skaļā balsi visiem bērniem, kas sapulcējušies zālē, saka: „Labvakar, bērni, sākam leļļu teātra estrades koncertu”. Lelle paklanās un noiet no skatuves.

Un, lūk, sākas priekšnesumi. Leļļu koris dzied latviešu tautas dziesmu „Aiz kalniņa dūmi kūp”, tad seko satirisks uzvedums par skolniekiem — smēķētājiem

un daudz citu priekšnesumu. Atsaucīgu mazo piekrišanu guva latviešu tautas dziesmas „Kur tu teci, gailiti manu” melodijā nodziedātā satiriskā dziesmiņa par trim zēniem, kas sakāvušies vienas meitenes dēļ. Koncerta noslēgumā no jaunā visas lelles uzņāk uz skatuves un kori nodzied „Jautro zēnu maršu”.

Apmierināti par redzēto, arī mēs gribējām aiziet, bet te no blakus istabas ienāk jauns vīrietis. Uzzinājām, ka šeit ir rajona pionieru nams, bet jaunais paziņa — šā nama direktors Jānis Liepiņš.

Biedrs Liepiņš par pionieru nama darbu pastāsta daudz interesanta. Tas, ko mēs tikko noskatījāmies, esot jaunā estrades koncerta ģenerālmēģinājums, kuru leļļu teātra pulciņš izrādīs savā pirmajā sarīkojumā. Pašreiz jau pulciņa dalībnieki pagatavojuši lel-

les — galvenos varoņus A. Brigaderes pasaku lugai „Spridītis”. Noticis pirmais mēģinājums. Viņš piemetina, ka no jaunajiem aktieriem prasa lielupiepūli. Viņiem jāmacās ne tikai tēlotāja māksla, bet pašiem jāpagatavo lelles, kur reizē jāapgūst veidošanas, zīmēšanas, šūšanas un citas iemaņas. Sekmīgi tās visas apgūst Aina Jakele, Spodra Lideka, Viktors Ikers un daudzi citi jaunie mākslinieki.

Pionieru namā ir noorganizēti arī lidmodelistu pulciņš, kurā 17 jaunieši Viestura Vidmaņa vadībā būvē visdažādāko konstrukciju lidmodeļus.

Ja vienīgi zēni būvē lidmodeļus, tad meitenes turpreti pārsvarā ir deju pulciņā. Tas jau Oktobra svētku koncertā ņēma dalību. Ar labiem panākumiem I vidusskolas 9 gadus vecā audzēkne Māriete Freiborna un 17-gadīgās skolas au-

dzēkne Maija Skujiņa un citas izpildīja ukraiņu, moldavu un ungāru dejas. Pašreiz viņas macās dejas Jaungada koncertam.

Jā, liksmi mazajiem pionieriem pāriet stundas pionieru namā.

A. Vitols

Augšējā attēlā: pionieru nama vadītājs J. Liepiņš, kurš reizē arī apmāca leļļu teātra jaunos aktierus, savu audzēkņu vidū. Priekšplānā (no kreisās) Aina Jakele un Spodra Lideka. Aplī: jaunie planieristi (no kreisās) Juris Vaivars un Ivars Davidsons.

Izbeigt agresiju pret Ēģipti

Imperialistu savērēstības rezultātā Ēģipte kļuvis par Izraelas, Anglijas un Francijas agresijas upuri. Ēģiptes teritorijā izlietas mīlerīgu iedzīvotāju asinis. Ēģiptes pilsētas barbariski bombardētas Anglijas un Francijas aviācija un kara flote. Ja mēs atceramies pēdējo mēnešu notikumus, tad kļūst acīmredzams, ka bruņotais uzbrukums Ēģiptei bijis sagatavots jau iepriekš.

Kā zināms, šā gada jūlijā Ēģiptes valdība pieņēma lēmumu nacionalizēt Suecas kanāla sabiedrību un pilnīgi pārņēma savas rokās Suecas kanāla pārvaldi. Šis Ēģiptes valdības likumīgais akts pilnīgi atbilda vispār atzītajām starptautiskajām tiesību normām. Ēģipte paziņoja, ka nodrošinās kuģniecības brīvību Suecas kanālā un ir ar mieru izmaksāt kompensāciju bijušās sabiedrības akciju īpašniekiem. Taču ar šo Ēģiptes valdības lēmumu nekādi nespēja samierināt Anglijas un Francijas kapitalistiskie monopoli, kam Suecas kanāla ekspluatācija deva milzīgu peļņu un kas izmantoja savu kanāla īpašnieku stāvokli, lai izdarītu uz Ēģipti spie-

dienu savu imperialistisko nolūku realizēšanai.

Izmantojot visdažādākos ieganstus, rietumvalstis centās uzspiest Ēģiptei tā saucamo starptautisko kontroli pār Suecas kanālu. Ja Ēģipte būtu pieņēmusi šo prasību, tas faktiski nozīmētu, ka kanāls no jauna pāriet kolonizatoru rokās.

Visi vēl ļoti labi atceras rietumvalstu mēģinājumus šajā virzienā Londonas apspriedes Suecas jautājumā, kas tika sasauktas, neievērojot Ēģiptes protestus. Darbā tika laisti arī citi līdzekļi — šantaža, ekonomisks, politisks un militārs spiediens uz Ēģipti. Taču kolonizatori pārrekinājās. Viņiem neizdevās iebiedēt Ēģiptiešu tautu. Ēģipte prata pārvarēt visas grūtības un nodrošināt Suecas kanāla normālu kuģošanu bez nelāgām rietumvalstu „aizgādības”.

Anglija un Francija turpināja pret Ēģipti šantažas un draudu politiku. Šo politiku arī nosodīja pasaules sabiedriskā doma, kas prasīja Suecas jautājuma atrisināšanu mierā līdzekļiem. Šī tautu prasība atspoguļojas arī pazīstamajā Drošības padomes rezolūcijā, kas noteica,

ka strīds noregulējams mierā līdzekļiem, rietumvalstu un Ēģiptes tiešu sarunu ceļā.

Taču rietumvalstis, kas formāli piekrita Drošības padomes rezolūcijai, nesteidzās ar tās izpildi un visādi izvairījās no sarunām ar Ēģipti. Radās iespāids, ka Anglija un Francija gatavojas ar spēku uzspiest Ēģiptei savu gribu un tikai meklē ieganstu šā nodoma realizēšanai. Turpmākie notikumi to pilnīgi apstiprināja. Arēnā tika laista Izraelas valsts. Šis rietumvalstu marionetes bruņotie spēki naktī no 29. uz 30. oktobri uzbruka Ēģiptei un sāka virzīties uz Suecas kanāla pusi. Un tieši tad Anglija un Francija ciniski atklāja savas kārtis. Izvairījušās viltus lozungu — „kuģošanas brīvības aizsardzību” Suecas kanālā — Anglija un Francija iesniedza ultimātu agresijas upurim — Ēģiptei! Tās prasīja, lai Ēģiptes valdība piekristu angļu un franču karaspēka ievešanai visās svarīgākajās kanāla joslās vietās: Portsaidā, Ismailijā un Suecā. Ēģipte kategoriski noraidīja šo prasību kā nesavienojamu ar tās neatkarību un nacionālo suverenitāti. Tad angļu un

MUMS RAKSTA

Maize jāpiegādā katru dienu

Ievērojami palielinājusies padomju saimniecības darbarūku saime. Tādēļ lielāka nozīme arī Vācijas patērētāju biedrības otrajam veikalam iedzīvotāju apgādē ar pirmās nepieciešamības precēm.

Lielākā daļa padomju saimniecībā strādājošo maizi iegādājas veikalā. Taču to piegādā tikai pa divām dienām reizi ap pulksten 16. Ja nu gribi nopirkt maizi, tad jāstājas rindā jau krievi agrāk. Veikalnieks tādās reizēs nespēj apkalpot visus pircējus līdz vei-

kala aizvēršanai. Gadās, ka dažam maizi nemaz nevajag, bet tas nespēj iekļūt veikalā.

Izeja no šādas drūzmēšanās ir pavisam vienkārša — maize jāpiegādā katru dienu. Viens to nopirks šodien, otrs — rīt, bet visiem reizē nevajadzēs maizi iegādāties katru otro dienu.

Patērētāju biedrības valdei jāparūpējas arī par veikala preču sortimentu — ļoti reti var nopirkt taukvielas un citas ļoti nepieciešamas pārtikas preces.

Cik ilgi tas turpināsies

Vēl vienmēr daudz nekārtību namu pārvaldes pieļauj, nerūpējoties par to, lai gļiti būtu žogi, tīras ielas un sētas ikvienas pārvaldes teritorijā. Sevišķi nomaļus ielas tiek slaucītas reti, daudzās vietās žogi sagāzušies, ietves vasarā aizaug ar zāli un „pārvēršas” par taciņām. Tā tas ir Kapu ielā, Leona Paegles ielā, Rumbas ielā un citur. Daudzās mājās dzīvokļiem nav kārtīgas numerācijas, nav īrnieku saraksta, kas ļoti apgrūtina pastniekus un iebraucējus. Tāpēc pilsētas izpildu komitejai vajadzētu parūpēties, lai visās mājās redzamās vietās būtu īrnieku saraksts un uz dzīvokļu durvīm numuri.

Leņina ielā Nr. 41 atrodas 2. namu pārvalde. Sētā pie namu pārvaldes, kur atrodas remontdarbnīca, samētāta gan āda, gan koka lūžņi. Pie vār-

tiem, kur glabājas pārvaldes malka, novietoti veci žogu posmi un kārņi. Visa šī „godība” redzama arī no ielas, jo vārti parasti stāv atvērti. Sētā atrodas lopu kūts, un lopus te tur pat citu māju iedzīvotāji, kurās lopus turēt neesot atļauts. Siltā laikā vistas brīvi staigā pa sētu. Un tas viss notiek pilsētas galvenajā ielā. Vai tiešām 2. namu pārvaldes darbinieki nav spējīgi ievest kārtību un „savās mājās”?

Dzeržinska un Pionieru ielu stūrī pie mājas Nr. 17 vērojama vesela „arhitektūras izstāde” — vairāki dažāda lieluma un izskata šķūņi pie ielas žoga. Tie nepavisam nedara godu pilsētas izskatam, bet namu pārvaldei tas šķiet vienaldzīgi. Jāautā, cik ilgi tas turpināsies.

K. Zarļņs
J. Preiss

franču imperialisti sāka runāt kolonizatoriem parastajā — ieroču valodā. Mididami kājam Apvienoto Nāciju Organizācijas Statutus, ko tās pašas parakstījušas, Anglija un Francija pievienojās Izraelas agresijai un raidīja savus bruņotos spēkus pret mieru mīlošo ēģiptiešu tautu.

Vienlaikus angļu un franču diplomātija darīja visu iespējamo, lai neļautu ANO Drošības padomei rīkoties agresijas izbeigšanas labā. Izmantodamas savas Drošības padomes pastāvīgo locekļu tiesības, Anglija un Francija uzlika veto (aizliegumu) rezolūcijai, kas aicināja nekavējoties pārtraukt uguni un izvest no Ēģiptes teritorijas ārzemju karaspēku. Pēc mieru mīlošo valstu pieprasījuma tika sasaukta Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās Asamblejas ārkārtēja sesija. Taču agresori pilnīgi ignorēja arī šīs sesijas aicinājumu izbeigt karu. Viņi turpināja savus uzbrukumus Ēģiptei, postot tās pilsētas un apdzīvotās vietas, nogalinot mīlerīgus iedzīvotājus.

Mieru mīlošo zemju tautas pārņēma dusmas un sašutums. Padomju Savienībā, Ķīnas Tautas Republikā un daudzās citās valstīs sākās masu mitingi un demonstrācijas, kuri pāuda šo valstu iedzīvotāju solidaritāti ar ēģiptiešu tautu, kas aizstāva savu nacionālo neatkarību. Sauciens „Rokas nost no Ēģiptes!” kļuva par visas pasaules godīgo laužu prasību.

Agresija pret Ēģipti izveidojusi situāciju, kas apdraud vispārējo mieru, radījusi trešajā pasaules kara draudus. Tā izraisījusi nopietnas bažas arī to zemju sabiedrībā, kuru valdības uzskata agresiju, t. i., vispārīgākajās Anglijas un Francijas iedzīvotāju aprindās.

Šajā brīdī mums un atbildības pilnā brīdī Padomju Savienībā, kas jau agresijas pašā sākumā asi nosodīja Anglijas, Francijas un Izraelas bandītisko rīcību, pieprasīja nekavējo-

ties lietot pret agresoriem sankcijas. Padomju Savienība griežas pie Apvienoto Nāciju Organizācijas, kā arī pie Amerikas Savienoto Valstu prezidenta ar priekšlikumu kopā ar citiem ANO locekļiem izmantot kara izbeigšanai Ēģiptē un agresijas likvidēšanai kara floti un kara aviāciju.

PSRS Ministru Padomes Priekšsēdētāja N. A. Bulganina vēstījumos Anglijas un Francijas valdību vadītājiem — Idenam un Gil Mollē bija norādīts, ka karš Ēģiptē var pārsniegties uz citām zemēm un pāraugt trešajā pasaules karā. Sakarā ar to tika uzsvērtā atbildība, kas gulstas uz Anglijas un Francijas valdībām, un Padomju Savienības apņemība lietot spēku, lai satriektu agresorus un atjaunotu mieru Austrumos. Padomju valdība izteica cerību, ka Anglijas un Francijas valdības šajā kritiskajā brīdī parādīs vajadzīgo saprātu radušās situācijas novērtējumā un izdarīs atbilstošus secinājumus.

Izbeigt agresiju pret Ēģipti un izvest no tās teritorijas ārzemju karaspēku pieprasīja Ķīnas Tautas Republikas, Indijas, Indonēzijas, Birmas, Vjetnamas Demokrātiskās Republikas, arābu valstu, Dienvidslāvijas, Polijas, Bulgārijas un citu valstu valdības un vadošie valsts darbinieki.

Agresoriem gribot negribot bija jārekinās ar tautu prasību. Anglija, Francija un Izraela bija spiestas pazīnot, ka tās ir ar mieru pārtraukt uguni Ēģiptē.

Taču tas nedrīkst mazināt tautu modrību. Fakti liecina, ka imperialisti nav atteikušies no saviem plāniem nostiprināties Ēģiptes teritorijā un sagrābt kontroli pār Suecas kanālu.

Varonīgā Ēģiptes tauta ir stingri apņēmusies līdz galam aizstāvēt savu brīvību un neatkarību. Viņai simpatizē un to atbalsta visa mieru mīlošā cilvēce.

L. Karcevs

Lauksaimniecības inventars jāsaudzē un rūpīgi jāuzglabā

Par pavasari domā jau šodien

„Ko var padarīt šodien — neatliec uz rītu” — māca tautas paruna. Un šo seno gudrību neaizmirst kolchoza „Imanta” laudis.

Līdz pavasarim vēl tālu, bet kolchoznieki jau rūpējas par nākamajā gadā vajadzīgo inventaru. Otrajā brigādē vairs neredzēsi plaujmašīnas, zirgu vilkmes grābekļus mētajamies pa agrākajām darba vietām.

— Inventaru esam savākuši zirgu novietnēs „Veļķeros” un „Medņos”, — saka otrās kompleksās brigades brigadieris b. Kārklis.

Brigādē padomāts arī par

esošā inventara papildināšanu. Izgatavoti vairāki jauni rati. Tuvākajā laikā visas lauksaimniecības mašīnas un darbarīkus pārbaudīs un bojātos nogādās kalēja darbnīcā.

Pirmajā — b. Rektiņa vadītājā kompleksajā brigādē inventars savests vienkopus „Valciņā” šķūnī, „Jaunliepiņās” un citur. Daļa bojāto atspēru ecēšu jau aizvestas kalējam b. Eķim remontēšanai. Tā savlaicīgi kalējs var veikt remontdarbus, rūpīgi sagatavot lauksaimniecības inventaru nākamajai darbu sezonai.

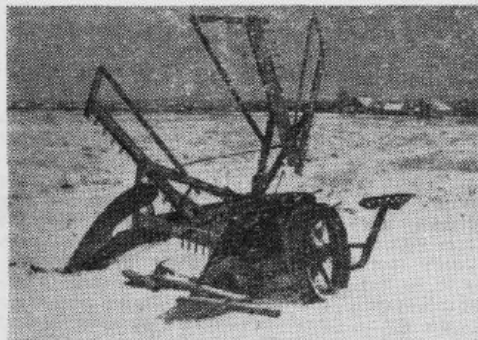
Mašīnas palikušas kur kurā

Vērojot kolchoza „Jaunā gvarde” b. Biķa vadītās brigades laukus, varam secināt, ka tagad jau labu laiku kamēr nevienas laukos nestrādā. Bet kur tad ir darba rīki, mašīnas? Vai tās novietotas šķūņos, kā tam vajadzētu būt? Nē. Lūk, zirga grābeklis stāv tā saucamajā „Lonē”. Tur nav vairs ko grābt (kaut arī būtu, tagad taču par vēlu). Vairākas plaujmašīnas stāv apsnigušas pie „Lejas-Āzariem”. Šīs nav vienīgās mašīnas, kas stāv zem klajas debess.

Atkārtot pērno «pieredzi»

Tā jau tas bija arī pagājušajā gadā. Lejina vārdā nosauktajā kolchozā. Ražu novāca, bet lauksaimniecības mašīnas vēl ilgi „glabājās” uz lauka lietū un sniegā. Likās, ka tās pilnīgi aizmirstas, nevajadzīgas...

Tāpat ir atkal šogad. Komplekso brigāžu brigadieris vēl nedomā, ka nākamajā pavasarī un vasarā arī būs vajadzīgas šīs pašas mašīnas sējā un ražas novākšanā. Pie kalēja darbnīcas vēl nav piegādāts bojātais lauksaimniecības inventars remontēšanai. Līdz ar to arī atkārtosies tas, ka kalējs būs pārslogots darbiem un nespēs laikā sakārtot bojātos darbarīkus un mašīnas.

Kam pieder šī plaujmašīna?

To vistabāk zinās b. Kazaks. Tālumā redzamas mājas ir „Noras” — tā tad viņa vadītā brigādē!

Tā nerikojas īsts saimnieks

— Vai par lauksaimniecības inventaru arī jau domājat?

— Kur nu bez tā, dienu un nakti paturam prātā!

— Tātad mašīnas vairs nemētajās darba vietās?

— Vai bez prāta! Visas savāktas pie zirgu novietnēm, brigāžu centriem un, kur iespējams, novietotas zem jumta...

Šāda saruna nesen notika ar Staļina vārdā nosauktā kolchoza priekšsēdētāju b. Surgoftu.

„Ejot pa ceļu, kas aizvijas gar „Žuberiem” uz „Jaunmuižu”, pašā kalna galā, rudenī sēto ziemāju lau-

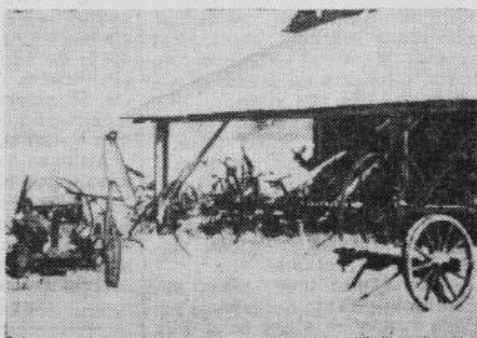
kā redzam četras atspēru ecēšas. Nedaudz tālāk — starp „Akmentīņiem” un „Briņķīšiem” — lauka vidū pret pelēkajām rudens debesīm koši zilos spārnus vientuļi slien jauna labības plaujmašīna. Droši vien pirmo vasaru kolchoza laukos un jau tāds liktenis! Kaimiņos tai, nenovāktā kartupeļu laukā, rēgojas kartupeļu rokāmā mašīna. Taču tas nav viss, kas redzams pirmajā brigādē.

Pie brigadiera Pamovska mājām laukā rūs zirgu vilkmes grābeklis un ceļa malā, sagāzts uz sāniem, katru dienu brigadieris „sveici-

na” cukurbiešu kultivators. Visdažādāko lauksaimniecības mašīnu pārpilnība vērojama pie „Lejasdzirnavām”, bet „Palicos” tikko pēc darba pamestas trīs labības plaujmašīnas.

Līdzīgi izskatās arī otrajā brigādē. Netālu no „Dumpju” šķūņa uz lauka disku ecēšas un zirgu vilkmes grābeklis, bet „Māliņū” pagalmā plaujmašīnas un cits inventars. Grūti ticēt, ka brigadieris b. Druva ne reizi nebūtu tās ievērojis, taču pašreiz mašīnas tieši no viņa gaida „palīdzību”, bet nākamajā pavasarī brigadierim gribot negribot nāksies meklēt „palīdzību” pie šīm pašām mašīnām. Un tad tās varēs „atbēties”.

Vēl grūtāk ticēt, ka sarunas brīdī visu to nezinaja b. Surgofts. Lai nu bijis kā bijis — tagad var droši cerēt, ka nevienam nenāksies grūti atrast šīs apsnigušās, zemē iesalušās mašīnas. Taču vienu vajadzētu saprast kā priekšsēdētājam tā brigadieriem — īsts saimnieks tā nerikojas ar inventaru!

Vai kalēja darbnīcā? Nē! Tāds skats atklājas pie „Lejasdzirnavām”. Šeit mētajās vairākas labības un zāles plaujmašīnas, sējmašīna, zirgu vilkmes grābekļi.

Kuldīgas MTS padomes sēde

Šajās dienās notika Kuldīgas MTS padomes sēde, kurā apsprieda jautājumu par lopu ziemošanu. Par pagājušā lopkopības gada rezultātiem un gatavību lopu ziemošanai referēja MTS galvenā zootehniķe b. Jurkovska. Viņa norādīja, ka aizvadītajā lopkopības gadā gūti zināmi panākumi. Palielinājies piena izslaukums uz vienu govi kolchozos „Abava”, Raiņa vārdā nosauktajā, Molotova vārdā nosauktajā un citos. Reizē b. Jurkovska atzīmēja vairākus trūkumus. Pagājušajā gadā lopu ieaudzēšanas plāns nav zonas kolchozos izpildīts. Tā slaucamo govju ieaudzēšanas plāns izpildīts par 93,7 procentiem. To izpildījuši tikai seši zonas kolchozi — „Ciņa”, „Komunars”, „Jaunā gvarde” — un citi.

Jautājumā par lopu ziemošanu referente norādīja, ka kolchozi ziemai sagatavojušies slikti. Rupjā barība sagādāta tikai par 64,3 procentiem. Vissliktāk ir kolchozā „Aktivists”. Tur rupjā lopbarība sagatavota tikai par 48 procentiem.

Ievāktās barības kvalitāte vairākos kolchozos ir sliktā, bet nav uzsākta tās sagatavošana — ekselēšana, sautēšana. Tāpat kolchozi, kā „Proletarietis”, „Jaunā gvarde” — un citi nav sagādājuši pietiekamā daudzumā mineralvielas, neizmanto dotās iespējas lopbarības papildināšanai — neved šķiedeni.

Lopu ziemošanu nepietiekami vada lauksaimniecības speciālisti. Lauksaimniecības arteļa „Aktivists” zootehniķis b. Jankovskis savus pienāku-

mus izpilda pat tik pavirši, ka MTS padomes sēdē nerēja pastāstīt par veikto darbu novietņu sagatavošanā lopu ziemošanai. Par lopu ieaudzēšanu runāja vecākā veterinārārste b. Muceniece. Viņa norādīja, ka kolchozi neiepērk un neizbaro skujū miltus, kuri pieejami katrā daudzumā un ieteica dienas normu izbarot mazākās devās vairākas reizes dienā. Visā barībā pirms izēdināšanas jāaplaista ar sāls ūdeni. Tas uzlabo barības garšas īpašības un lopi barību labāk ēd.

Rajona galvenā veterinārārste b. Radze stāstīja, ka pilnīgi lopu mītnes nav sagatavotas daudzos kolchozos. Lai kolchozi izdarītu pat sīkākos remontdarbus, tad jābrauc uz vietām veselām komisijām. Visiem zināms, ka sliktos turēšanas apstākļos lopi vairāk slimo. Biedre Radze uzsvēra, ka šogad veterinārie darbinieki rūpīgāk kontrolēs katru lopu krišanas gadījumu un pānāks, ka vainīgai personai vajadzēs samaksāt kritušā lopa vērtību. Par esošiem trūkumiem lopu ziemošanā runāja arī veterinārārste b. Kaltenieks, norādot, ka slikti cūku turēšanas apstākļi ir kolchozā „Brīvais ceļš”. Rezultatā tur krituši vairāki sīvēni.

MTS direktors b. Menģis runāja par pasākumiem, kuri jāveic, gatavojoties mēsojuma vešanai ziemas periodā. Viņš norādīja, ka nepieciešams izgatavot 40 traktora vilkmes ragavas.

MTS galvenais agronoms b. Bullis runāja par kulšanu, sēklas atbēršanu un tās apmaiņu.

P. Sils

Padomju saimniecību lopiem — pietiekami daudz barības

Latvijas padomju saimniecībās sācies lopu ziemošanas periods. Gandrīz visas saimniecības lopu izmitināšanai ziemā sagatavojušās labāk nekā pagājušajā gadā. Mūsu republikas padomju saimniecības sagādājušas katrai govij caurmērā 14 centnerus rupjās un 6 tonnas sulīgās barības. Sevišķi lieli lopbarības krājumi sagatavoti padomju saimniecībās „Dāviņi”, „Budeskalni”, „Jēkabnieki” un „Okte”.

Visās saimniecībās tiek izmantotas rezerves lopbarības krājumu palielināšanai. Piemēram, padomju saimniecībā „Budeskalni” tika organizēta viršu sagatavošana. Katra no 100 tonnām šās vitamīniem bagātās lopbarības lopkopjiem izmaksāja tikai 20 rubļu. Šajā saimniecībā ieskābētas 800 tonnas kartupeļu. Lai uzlabotu skābarības kvalitāti, kartupeļus ieskābēja sutinātus.

Nostiprināt lopbarības bazi palīdz jaunāko agrotehnikas papēmienu ieviešana graudaugu, sēto zāļu un sakņaugu audzēšanā. Padomju saimniecībā „Dāviņi”, dodot laukiem lielu daudzumu organisko un mineralmēslu, 455 hektaru platībā novākti 22,4 centneri graudu no hektāra, bet daudzgadīgie zālāji deva 45 centnerus siena no hektāra.

Šogad lopu barošanai atbētas 700 tonnas graudu, kas iegūti pašas saimniecības laukos. Cūku nobarošanai ieskābētas 200 tonnas kartupeļu un tiek pagatavoti milti no āboliņa. Šie milti ievērojamā mērā aizstāj spēkbarību. Iepriekšējo gadu pieredze pierādījuši, ka siena miltos olbaltum, vitamīnu un minerālāļu daudzums nav mazāks kā graudos un to izbarošana dod iespēju samazināt cūkgājas pašizmaksu.

Padomju saimniecību lopbarības bilancē vēl ievērojams ir rupjās barības, it sevišķi salmu īpatnējais svars. Lai salmus padarītu par vērtīgāku lopbarību, tos saekselē un pēc tam sutina un sajauc ar spēkbarību. Padomju saimniecībā „Jēkabnieki” un citās saimniecībās pelavas un sasmalcinātus salmus ieskābēja kopā ar cukurbiešu un lopbarības biešu lapām.

Lai lopbarības krājumus izmantotu racionāli, govīs sadalītas grupās atkarībā no to vecuma un produktivitātes. Tas dod iespēju taupīgi izlietot lopbarību un panākt augstus piena izslaukumus arī ziemā.

I. Vorobjovs,

Latvijas PSR Padomju saimniecību ministrijas instruktors-zootehniķis.

Arodbiedrību dzīve

Grupu komitejai jāstrādā rosīgāk

Šajās dienās notika Komunalās saimniecības uzņēmumu kantora darbinieku arodbiedrības grupu komitejas pārskaņas un vēlēšanu konference.

Grupu komitejas priekšsēdētājs b. Rubins savā ziņojumā un delegāti debatēs norādīja uz daudziem nopietniem trūkumiem komitejas darbā. Grupu komiteja vāji vadījusi un kontrolējusi vietējo komiteju darbu atsevišķos uzņēmumos, kāpēc darbs daudz gadījumos ir nepietiekams. Tā Remontu un celtniecības kantora vietējā komiteja nepietiekami rūpējusi par darba aizsardzības nodrošināšanu. Atkaite periodā notikuši 13 nelaimes gadījumi, bet visi līdzekļi, kas paredzēti darba aizsardzības pastiprināšanai, nav izlietoti.

Delegāte b. Bruzinska pamatoti kritizēja grupu komiteju par to, ka tā atstājusi novārtā tādus svarīgus uzdevumus, kā darba disciplīnas nostiprināšanu Komunalās saimniecības kantora uzņēmumos. Tāpēc visai bieži ir gadījumi, kad ar dzeršanu darba laikā nodarbojas Remontu un celtniecības kantora atsevišķi strādnieki un brīvprātīgās ugunsdzēsēju biedrības darbinieki, ir gadījumi, kad strādnieki neierodas darbā bez atļaušanas. Šo gadījumu būtu mazāk, ja grupu komiteja vairāk interesētos par vietējo komiteju darbu atsevišķos uzņēmumos, tās locekļi piedalītos šo uzņēmumu

ražošanas apspriedēs. Taču BUB darbinieku ražošanas apspriedēs visā atskaites periodā neviens no grupu komitejas nav piedalījies.

Vairāki delegāti runāja par trūkumiem strādājošo sadzīves apstākļu uzlabošanā. Daudziem arodbiedrības biedriem ir nepieciešami dzīvokļu remonts. Biedre Čaibeļe jau vairākus gadus gaida uz kapitālo dzīvokļa remontu. Pelnīt grupu komiteju un dzīvokļu — sadzīves komisiju kritizēja arī bb. Freiberga, Zariņa un Lāms. Komiteja nav panākusi, lai trūkumi arodbiedrības biedru sadzīves apstākļu uzlabošanā tiktu novērsti.

Pēdējā laikā Komunalo uzņēmumu kantori rosme sākusies kultūras dzīvē — noorganizēti viru koris no 25 dalībniekiem, darbojas dramatisks kolektīvs. Tomēr kultūras komisijas darbā vēl daudz trūkumu. Kā norādīja delegāte b. Doniņš, grupu komitejas rīcībā ir bibliotēka ar apmēram 2000 sējumiem. Taču tā reti pieejama lasītājiem, grāmatas neizsniedz noteiktos laikos.

Delegāts b. Silis ierosināja kultūras un fizikultūras pasākumu vajadzībām iedalīt vairāk līdzekļu.

Konferencē ievēlēja jaunu grupu komiteju. Tās pienākums, ņemot vērā delegātu kritiku un ierosinājumus, panākt darba uzlabojumu.

A. Liepa

KINO

„Džuzepe Verdi“

Jaunā itāļu mākslas filma, kuru šinīs dienās skatīs kinoteātri „Komjaunietis“, veltīta pasaulslavenajam komponistam Džuzepe Verdi. Pašiem Itāļiem, bez šaubām, daudz labāk izdevies pārdot savas tautas lepnuma — nemirstīgā Verdi dzīvi. Bagātīgi izmantots biogrāfiskais materiāls, Verdi muzika. Skatītājus sevī šķiļ salsta tas, ka filmā dzirdam maz atkāpņotus Verdi darbus. Filmā dzied mūsdienu labākie Itālijas vokālās mākslas meistari Tito Gobbi, Mario del Monaco, Irene Dženina un citi. Tani daudzās vietās panākts dziļš, patiesi dramatisms (pļemēram, kad karnevala naktī, atgrīzoties no savas operas „Oberto“ pirmizrādes, Verdi uzstājas par dēla nāvi). Taču vietām filmas radītājiem tomēr nav izdevies izvairīties no pārliecīga sentimentalisma. Filmas beigu daļā darbība itkā atslābst, nespēj vairs tik cieši saistīt skatītāja interesi. Tie tomēr ir tikai atsevišķi trūkumi, kas nespēj filmai atņemt tās patieso māksliniecisko vērtību.

Ir patīkami, atstājot kino zāli, vēl visu laiku būt varenas muzikas skaņu iespaidā, dzirdēt tās un pārdzīvot, bet pārdzīvot savādāk nekā citreiz, jo esi nedaudz ieskatījies šo skaņu radītāja dzīvē un sirā.

Slavenā komponista dzīve ir bijusi daudz smagu pārbaudījumu un arī pazemojumu pilna. Pēc pirmā panākuma — operas „Oberto“ izrādes Milānas „Skalā“ 1839. gadā — Verdi pēdzīvo vīnu triecenu pēc otra: pāris mēnešu laikā zaudē dēlu un mīloto sievu. Neveiksmi cieš arī viņa komiskā opera, jo ko gan komiku Verdi varēja uzrakstīt pie mirstošas sievas gultas. Ir komponista dzīvē tāds laiks, kad viss šķiet zudis un nākotne nesola vairs laimes. Dzīvei un dalīradel viņu atkal pievērš izdevās Impresarija Varelli teātra primadonnai Džuzepīnai Streponi, kura vēlāk kļuva Verdi sieva. Viņa atbalstīja komponista radošos nodomus un dziļi izprata viņa muziku.

Lieliski, šķiet, atrasti lomu tēlotāji. Dlez vai varētu samēklēt vēl kādu aktieri, kas Verdi lomai būtu piemērotāks par Pjeru Kresuā. Verdi pirmo sievu Margaritu ļoti labi tēlo Anna Marija Ferro, Džuzepeinu Streponi — Gabija Andrē.

Jaunākā tehnika ārzemēs

Ar „ČZ“ apkārt pasaulei — 40.000 kilometru bez remonta

Makdonaldu laulātais pāris no Jaunzēlandes ar „ČZ“ markas motocikliem devās ceļojumā apkārt zemeslodei. Viņi nobrauca 3000 km pa savu dzimteni, šķērsoja Austrāliju, Indiju, Iraku, Iranu un Libijas tuksnesi, izbrauca cauri visai Ziemeļāfrikai, Spānijai, Francijai, Itālijai, Austrijai un ieradās Prāgā.

Čehoslovākijā drosmīgie motociklisti apmeklēja rūpnieciskās izgatavojušī vīpu brīnišķīgās mašīnas. Rūpniecības inženieri un strādnieki ar milzīgu interesi un lielu rūpību apskatīja pašu ražotās mašīnas, kas nobraukušas 40.000 km garu ceļu. Motociklistiem apmaiņā tikai apriepojumu un ķēdes, citas detaļas bija labā stāvoklī.

No Prāgas ceļotāji caur Parīzi

devās uz Londonu, bet pēc tam šķērsoja visu Dienvidameriku. Ardu kalnos viņi pacēlās 5200 m augstumā, kur pat automobīlis zaudē vairāk nekā trešo daļu no savas jaudas. Čehu motociklisti bija pirmie, kas tādā augstumā veica ļoti grūto distanci. Amerikas Savienotajās Valstīs ceļotājiem un viņu mašīnām veltīja speciālas teļepārīdes.

Bez remonta divi čehu motociklisti šķērsoja 40 valstis.

Ne mazāk interesants ir cits čehu motociklists „Pionieris“ — viens no vieglākajiem pasaulē. Tā divtaktu motora jauda 1,5 ZS, cilindra tilpums tikai 49,5 cm³. Motoru un degvielas bāku sedz viegls apvalks. „Pionieris“ attīsta 50 km ātrumu stundā, patērējot ceļā 1,5 l benzīna uz 100 kilometriem.

Lidmašīna no betona

Francu kompanija „Brega“ veic darbus, lai uzbūvētu lidmašīnas un tālvadāmas raķetes no betona. Šādas mašīnas būs smagākas par metaliskajām, tās nāksies apgādāt ar spēcīgākiem dzinējiem, taču betona pielietojānā aviorūpniecībā ir savas priekšrocības. Betona virsmas var nostrādāt absolūti gludas, kas samazina

gaīsa pretestību. Betons labi iztur augstas temperatūras, tāpēc no betona izgatavotām lidmašīnām nebūs bīstama „siltuma barjera“. Beidzot, lietojot iepriekš saspiļto dzelzsbetonu, var panākt tādu konstrukcijas stiprību, kas izslēdz vibrācijas brīesmas. Tas viss sola lidmašīnām no dzelzsbetona lielu nākotni.

Porcelāna lampas

Vācijas Demokrātiskajā Republikā keramikā jau sen plaši izmanto apgaismošanas tehnikā. Keramikas reflektorus tagad lieto spēcīgām lampām ķīmiskajā rūpniecībā un medicīnā. Šādu reflektoru iekšdaļu apklāj ar īpašu glazūru, lai palielinātu atstarošanas spējas.

Tie nerūsē, nebojājas tvaika vai antiseptisku sastāvu iedarbībā, nebaidās no pārkarsēšanās. Iedziļotāju vajadzībām izlaistas glīta izskata keramikas lampas, kuru daļas, ieskaitot šarnīrus un savienošanas skrūves, izgatavotas no porcelāna.

Enerģētiskās saimniecības attīstība

Ostroļenka — neliela pilsētiņa Belostokas vojevodistē — agrāk Polijā bija maz pazīstama. Tagad šeit būvē vienu no lielākajām termoelektrostacijām Polijā. Celtnieki nodevuši ekspluatācijā pirmo turboagregātu. Stacija dā elektroenerģiju Belostokas vojevodistes rūpniecības uzņēmumiem, kas strauji attīstās. Pašlaik celtnieki sacenšas par otru turboagregātu

nodošanu ekspluatācijā pirms termiņa. Pavisam šogad jaunajās spēkstacijās darba ierīnā stāsies 16 turboagregāti.

Aizritejušajā sešgadē Polijā uzbūvētas 6 jaunas elektrostacijas, tai skaitā Polijas lielākā termoelektrostacija „Jaworzno-2“. Tagad republikā izstrādā 5 reizes vairāk elektroenerģijas nekā pirms kara.

Valentīns Ovečkins

GRŪTAIS PAVASARIS

(39. turpinājums)

Holodovs, atpogājās svārkus, atlaidās salmos valīgā pozā. Atmetis rokas aiz galvas, ledziedājās, nēmdams nepareizus toņus, skanīgā, bet ne visai lokanā baritonā: „Debesis raugos...“ Aprāvis dziesmu, pagriezās uz sāniem, atspīdies uz elkoņa, cieši paskatījās Borzovai seļā, uz viņas milīgi profilu ar nelielu, mazliet uzrautu degunu, pilnīgajām lūpām un maigo, leapaļo zodu.

— Četrās brigādēs mums ir melčas un sievītes, — Marja Sergejeva stāstīja, noliekusi galvu un pārvīlusi pieri lakatiņu, lai paslēptos no saules, kas spīdēja tieši acīs, un grozīdama pirkstos garus salmiņus, no kuriem viņa plina pātdzīgu. — Un arī kolchozos ir bijušas traktoristes, tagad strādā citos darbos. Semidubovkā mēs noorganizējām sieviešu traktoru brigādi. Labi strādā! Arī brigādielis viņiem sieviete, Polina Jegorovna Černousova. Veca traktoriste! Kā miesīga māte viņa tur savām meitenēm. Ir parāj viņas, ir pažēlo, ir pamāca. Vajadzētu mums noorganizēt sieviešu brigādi. Pašreiz, zināms, nav laika, sēja, nedrīkst jaukt planus, bet, lūk, vēlāk, kad pabeigsim pavasara darbus — līdz papuvju aršanas laikam. Arī jaunas mašīnas taisni tad saņemsim, kuras mums ir ieplanotas... Traktoristes ir, piekrit, es jau ar viņām runāju. Jāizbrauga tikai labs brigādielis, vislabāk no viņām pašām, no sievītiem. Vēl pavērošu vienu traktoristi — Katju Bikovu. Traktoru pārziņ teicami, plekto gadu strādā.

dā, Mazliet tā kā kautrīga, klusa.

Vai spēš vadīt brigādi?...
— Saule karsēja kā vasarā. Cīruji liksmoja. Pievēni aiz stīpas zuzēja bites. Smaržoja pēc kaut kādām agrām pavasara puķēm.
— Kā klājas, Marja Sergejevna?
— Holodovs pēkšņi iejautājās.

— Ko? — Borzova nesaprata.

Es taču jums visu laiku stāstu, ar ko šinīs dienās nodarbojos.

— Es tev jautāju par personīgo dzīvi. Netaisies braukt uz Borisovu?

— Ja es taisītos braukt, nebūtu nākusī šurp uz darbu... Man nepatīk, Grigorij Petrovič, kad man to jautā. Es jau sāku aizmirst savu pagājušo dzīvi.

— Tomēr grūti tev taču dzīvot vienai, bez vīra. Tu taču, kā saka, esi sieviete pašā brīdumā.

Holodovs piecēlās, apspēdās, apskatījās apkārt — kilometrus piecus apkārt stepē nebija ne dvēseles, Volodja bija pazudis ielejā, — pievīrījās tuvāk Marjai Sergejevai, uzlika roku uz viņas stingrā, pilnīgā pleca.

— Ko jūs, Grigorij Petrovič? — Borzova pārsteigta jautāja, atvīzdamās no Holodova un nokratīdama viņa roku. Paskatījās viņā vēģīgāk, un acīs viņai sāka spēlēties jautras, viltīgas unguntiņas. — A-a. Es domāju, jūs kādu slēnāziti man noņēmat no pleca. Bet jūs laikam gribējāt mani apkāmp?

— Jā. Ko tu vairs? Mūs neviens neredz. Dod roku. Noņem lakatiņu, tā tev labāk piestāvē. Zini, patiesībā tu esi diezgan skaista sieviete. Un, redzams, ar unguntiņu. Tādas virieši mil.

Pat šajos liriskajos mirkļos zonālā sekretara balsī, kura simpatijas Borzova pēkšņi bija iekarojusi, skanēja pierastās priekšnieka intonācijas.

Lakatiņu Marja Sergejevna noņēma un nolika sev uz ceļiem, (kura sieviete spēš to nedarīt, ja viņai saka, ka tā viņai labāk piestāvē), bet roku Holodovam nedeva.

— Kā jūs tā uzreiz, Grigorij Petrovič? Nekad no jums tādus vārdus nebiju dzirdējusi. Sen nesat bijis Troickā? Sējas laiks? Nav laika aizbraukt? Pārvediet gimeni uz Nadeždinsku.

— Ak, izbeidz tu par gimeni. Nevietā pieminēji! — Holodovs atmāja ar roku. — Man varbūt ar gimeni stāvoklis nav labāks kā tev. Ne precēts, ne neprecēts. Tik tikko pierunāju sievu uz laiku pārbraukt uz Troicku, bet par laukiem negrib ne dzirdēt. Tāda mīļtēlpošana... Tā tu man arī neatbildēji uz jautājumu: grūti dzīvot vienai, bez vīreša?

— Un jūs varat palīdzēt?...
— Varu, protams.

Holodova skaistā, parasti akmeņcietā, stingrā seļā kļuva savādā mīksta, saurs lūpas vilkās smaidā. Izrādījās, ka attiecīgos apstākļos viņš prot arī smaidīt.

— Dzirdi, kā dzied putni? Viss dzīvais priecājas par dzīvi. Pavasarī! Bet tu mums kā zaldāte — viena pati.

Uzlicis roku Borzovai uz ceļgala, pļemetināja:

— Kā saka Puškīns: „Tas klusais zieds, kam līktnis lēmis bija citu vietu...“ Tālāk esmu aizmīrsis.

Ar kolchozniekiem un MTS strādniekiem Holodovs runāja ar iemācītiem frazēm no aviūzelevarakstiem. Attiecībā uz izskaidrošanas mīlestībā vadošās instrukcijas viņam lasīt nebija jācēls. Vairāk ko teikt nebija. Būdams pārliecināts, ka ar to poētisko levardu var beigt, Holodovs cieši apskāva Borzovu un pļevīlka pie sevis. Bet viņu noskūpstīt tam neizdevās. Viņa lūpas sastapa nevis Marjas Sergejevnas seļu, bet kuliaku, kaut nelielu, bet pļetiekoši cietu, lai nomierinātu viņa lekasumu.

Izrāviesies no Holodova apkampiem, Marja Sergejevna sadusmota, nosarkusi, uzlēca kājās, atgāja no viņa soļus divus, uzseļa lakatiņu, nopurīnāja no kleitas pļekšušos salmiņus.

— Dabūjāt?... Jums uz lūpas asiņās, noslaukiet. Ja nāksit man klāt, saņemsit vēl. Labāk sēdēt vien tur, nomierinieties.

Holodovs prātīgi palika sēdot salmos.

— Kas jums isti lesitās galvā? Nu, nekad nebūtu domājuši!... „Viņa tu mums kā zaldāte.“ Kur tas ir — jums? MTS? Rūpējaties par darbu biedriem? Slāvējam... Neslaukiet ar pļedurkni, nosmērēsit svārkus! Pāzādējāt kabatas lakatiņu? — Izņēma no kleitas kabatiņas un pasvēda viņam savu. — Še būs mans.

— Lai tas paliktu starp mums. Dzirdi? — Holodovs drūmi teica.

— Nu, slēnas avīzē jau nerakstīši.

— Lai kas notiktu starp vīrieti un sievīti, tas nedrīkst ietekmēt viņu dļenesta attiecības. Gadās visādi. Saprotams?

— Neļetēkmēs taču, saku, nebaldieties! — Marja Sergejevna jau bēlza dusmoties, viņas balis bija dzirdāmi smieklī. — Ne jau katru minūti, paskatīdamās uz jums, at-

cerēšos šo notikumu. Apnīks atcerēties. Neapvainojieties tikai jūs Grigorij Petrovič! Jūs neesat pamanā gaumeļ. Pēc manām domām, jums daudz kā trūkst. Un vispār... Pastāstītu jums, kā mūsu māsa skatās uz jūsu brāli, bet jāiet uz brigādi. — Pakēra uz salmiem novēlsto mēteļi. — Domājat, ja jau ievērojams cilvēks, tad sievītiem, sevišķi vīentūļām, tiri vai jākūst, viņa pļekšā!... Ne jau katrs ir vīrietis, kas bīkses valkā. Uz redzēšanos!

Un, kas Holodovam bija visvairāk aizkaroši, atgājusī soļus divdesmit no stīpas, Marja Sergejevna pēkšņi sāka smēlēt. Smēļās līdz asarām, slaucīdama acis lakatiņa stūri, pakļupusi uz cīnīša, apgriezās, paskatījās uz viņu sāka smēlēt vēl skaļāk... Holodovs pļecēlās, aizgāja aiz stīpas, bet arī tur vēl līgl dzirdēja viņas smēklus, kas pamazām attālinājās.

Palātā, kur gulēja Martīnovs, bija klusi, vēsi, diezgan mājīgi. Šo iespaidu radīja izsūtītie tepīkiļi pļeslēm un gleznīgas glītos rāmīšos. Nebija jūtama pat zāļu smaka: atvērtais logs izgāja uz veco, ēnaino dārzu, koki bija pilnos ziedos, un ābeļu ziedu smarža pārsēja dažādo slimnīcas dezinfekciju smaku. Palātā bija divas gultas. Slimnieku no otras gultas bija izgājis pastaigāties dārzā, pārsēdzis gultai segu.

Atlēgas kauls un roka Martīnovam jau bija gandrīz sadzījuši, bet kājas lūzums izrādījās smags, un viņam vēl neatļāva nekādas kustības, tikai reizes divas dienā uzmanīgi pagrieza uz sāniem, lai nelzgulētu muguru.

(Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms